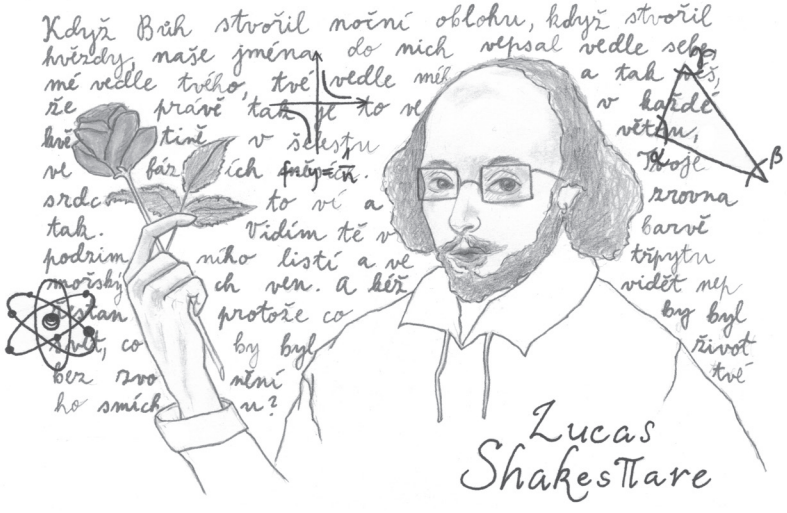

„Dokud se nesedne a nezačne se psát, nic se nenapíše."
Zdeněk Svěrák

Návod k použití

Tenhle projekt začal, jako většina největších bláznivin, docela nevinně.

Seděly jsme s kamarádkou Símou vedle sebe v nové budově na Troje (mimochodem: říkají jí IMPAKT a myslím, že se moc povedla), klábosily a pozorovaly pobíhající účastníky konference, která se tu zrovna konala a s jejíž organizací jsme původně přišly pomáhat.

Ze zamyšlení nad tím, jakou máme kliku, že se nám sem teď o prázdninách podařilo dostat, mě vytrhla Símina nahlas pronesená úvaha.

„Potřebuju pak ještě někoho donutit, aby mi pořádně vysvětlil, jak je to s tou zápornou hmotností u hoření."

„Myslíš ten… jak se tomu nadává… flogiston?"

„No – flogistonovou teorii."

„Tak to ti bohužel nepomůžu, sama tomu pořádně nerozumím. Proč se nezeptáš Lukáše?"

„Blbneš?! Zeptat se na *cokoliv* kluka, kterej chodí do páťáku na matfyzu? Vždyť to hraničí s hazardem…"

„To je asi pravda."